

(III Jag söker honom förgäves.doc)

Jag fann honom icke

III Jag söker honom förgäves i ”den rena läran”

Kommentar

EG:s grundidé

Ju mer världslig en kyrka bliver, dess mer skall hon värdera sin lära. Då en församling upphör att gå Herrens ärende, drager hon ut till strid för sin egen *åskådning* (= den rena läran) 416

Motivering

Kristus kom för att ge världen liv. ”Vad vi behöva, är icke blott hans lära, utan honom själv” 417

Renlärigheten tecken på att man inte vill släppa taget om världen. Man vill tjäna två herrar. 417 f

”En kristen skall ej tjäna genom ”lära”, utan genom liv”. 418

Bibelhänvisningarna

Hängivenhet förutsättning för barnskap. Bibelhänvisningarna understryker detta.

* Ps 24:7-10 s 418 Höjen, I portar, edra huvuden, höjen eder, I eviga dörrar, för att ärans konung må draga därin. 8Vem är då ärans konung? Det är HERREN, stark och väldig, HERREN, väldig i strid. 9Höjen, I portar, edra huvuden, höjen dem, I eviga dörrar, för att ärans konung må draga därin. 10Vem är då denne ärans konung? Det är HERREN Sebaot; han är ärans konung. Sela. (motivering för att lärolegalism i församlingen skall undvikas)

* HV 5:8 s 418 ”Jag besvär eder, I Jerusalems döttrar, om I finnen min vän, så sägen – ja, vad skolen I säga honom? Att jag är sjuk av kärlek!” (vill förstärka att en församling är en skara älskande)

*** Matt 5:13 f s 418 13I ären jordens salt; men om saltet mister sin sälta, varmed skall man då giva det sälta igen? Till intet annat duger det än till att kastas ut och trampas ned av människorna. 14I ären världens ljus. Icke kan en stad döljas, som ligger uppe på ett berg?

*** 2 Kor 3:6 s 417 som också har gjort oss skickliga till att vara tjänare åt ett nytt förbund, ett som icke är bokstav, utan är ande; ty bokstaven dödar, men Anden gör levande.

*** Upp 3:15 s 417 Jag känner dina gärningar: du är varken kall eller varm. Jag skulle önska att du vore antingen kall eller varm.

*** Upp 3:20 s 418 Se, jag står för dörren och klappar; om någon lyssnar till min röst och upplåter dörren, så skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig.

*** Upp 16:2 s 416 Och den förste gick åstad och göt ut sin skål på jorden. Då kommo onda och svåra sårnader på de människor som buro vilddjurets märke och tillbådo dess bild.

III.

Jag söker Honom förgäves i »den rena läran». S 416

1. Kanske vår andlighet är ett enda stort misstag: vi torde ej hava den rena läran. Kanske vi måste taga dopet eller gå in i det eller det samfundet. För några år sedan vistades jag en tid i —b— församling och förkunnade evangelium. Gud välsignade oss så, att rätt många blevo frälsta. Och syndares räddning var för oss alla en gemensam livsriktning; vi tänkte ej på någonting annat. När jag lämnade platsen, följde mig en kär broder ned till tåget. Vid stationen tog han mig avsides och uppmanade mig allvarligt att taga dopet. En tid därefter tyckte en annan, att jag borde bli metodist. Och häromdagen sade en vän till mig, att vi som icke firade lördagen som sabbat, vi buro vilddjurets vedertecken.

Upp 16:2 s 416 Och den förste gick åstad och göt ut sin skål på jorden. Då kommo onda och svåra sårnader på de människor som buro vilddjurets märke och tillbådo dess bild.

2. Ju mer världslig en kyrka bliver, dess mer skall hon värdera sin lära. Då en församling upphör att gå Herrens ärende, drager hon ut till strid för sin egen *åskådning*. Men i sitt eget uppdrag lämnas hon av den helige Ande. Så snart en församling, vare hon än så mönstergill, begynner parti för sin åsikt, så förlorar hon innerligheten och kraften i sitt liv. Hon förlamas och bliver andelös. Där sitter hon, en fånge i sina tankars tempel. Uppblåst av en tom inbillning att **(416 sen 417)** vara erkänd av Gud, sitter hon där *utan hjärtebehov att tillhöra Herren*. Hon är en utpost av — *döda soldater*, och djävulen aktar henne ej värd mer uppmärksamhet än ett hånlöje. Ingen legion utmanas till krig emot den. Låt dem vara! *De äro döda!*

3. Om vi på grundvalen av ren lära bygga en kyrka, skönare än Mose tabernakel, men icke få Herren att stiga ned till oss, är hela ståten en ömkansvärd tomhet. En ren lära, en vacker kyrka är intet utan Jesus. Det vilar en tung förbannelse över en partibunden församling. Den mest hängivne känner sig nästan skild ifrån Gud, när han bestiger deras predikstol. Där sitter en slö andlighet utan bön, för att pröva om "läran" är av Gud. Predikanten beder, men himmelen kännes som koppar. Han skall tala, men blir nära förstelnad; och efter dessa ansträngningar sjunker han ned inför Herren för att med rop och tårar

lätta sitt hjärta.

4. Bokstaven dödar, men Anden gör levande.

2 Kor 3:6 s 417 som också har gjort oss skickliga till att vara tjänare åt ett nytt förbund, ett som icke är bokstav, utan är ande; ty bokstaven dödar, men Anden gör levande.

Kristus kom ej för att upprätta ett religionssystem, utan för att giva världen liv; därför levde han och därför dog han, att vi skulle hava evigt liv genom honom. Vad vi behöva, är icke blott hans lära, utan honom själv. Den som har Sonen, han har livet. Han är församlingens huvud och sin kropps frälsare. Han älskar församlingen och beder om hennes hjärta. O, att Jesus bleve mera värdigt bemött av sitt eget folk! Det är ej brist på förstånd. Nej, det är brist på hjärta! Församlingen stänger dörren för Kristus. Halvhet och världskärlek bevaka den. Vi leva i den laodiceiska tiden.

Upp 3:15 s 417 Jag känner dina gärningar: du är varken kall eller varm. Jag skulle önska att du vore antingen kall eller varm.

5. Man är varken kall eller varm. Övergiva Herren vill man icke, men att hängiva sig *helt* åt Honom, det är omöjligt. Hjärtat hänger fast vid **(417 sen 418)** världen. Man vill tjäna två herrar. Till den ljumma kristenheten säger Herren: "Se, jag står vid dörren och klappar".

Upp 3:20 s 418 Se, jag står för dörren och klappar; om någon lyssnar till min röst och upplåter dörren, så skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig.

Ack, du renläriga, förlamade samfund! Gör ny sinnesändring! Låt dina förstelnade känslor blöda av ömhet för din brudgum. Tag emot Kristus *helt*. Låt oss härnäst känna, att han bor hos dig. *Ty jag sökte honom, men jag fann honom icke.*

6. Framåt, framåt! är den kristnes fältrop. En kristen får ej stanna i något utvecklingsstadium. En fullkomnad kristen utvecklas ej av en död teori om dop, församling eller helgelse. En kristen skall ej segra genom "lära", utan genom *liv*. Skola vi arbeta oss ur gamla former och förstelna i nya! Må vi tänka härpå! Gören portarna vida och dörrarna i församlingen höga, att Ärones konung må draga där in.

Ps 24:7-10 s 418 Höjen, I portar, edra huvuden, höjen eder, I eviga dörrar, för att ärans konung må draga därin. 8Vem är då ärans konung? Det är HERREN, stark och väldig, HERREN, väldig i strid. 9Höjen, I portar, edra huvuden, höjen dem, I eviga dörrar, för att ärans konung må draga därin. 10Vem är då denne ärans konung? Det är HERREN Sebaot; han är ärans konung. Sela.

Först när Guds församling ledes och regeras av Kristi Ande, kan hon förverkliga sin uppgift att vara världens ljus och jordens salt.

Matt 5:13 f s 418 13I ären jordens salt; men om saltet mister sin sälta, varmed skall man då giva det sälta igen? Till intet annat duger det än till att kastas ut och trampas ned av människorna. 14I ären världens ljus. Icke kan en stad döljas, som ligger uppe på ett berg?

Vad det känns ljuvt och uppfriskande att komma i en församling av enfaldiga själar, som ej förstå mer än att älska! Där man icke drömmer i det stora, utan lever i det ringa, tjänar i kärlek, fröjdas i enfald — o, där är himmel, liv och seger. Jerusalems döttrar! Jag besvär eder: finnen I min Vän, så sägen honom, att jag är sjuk av kärlek. Hög. V. 5:8

HV 5:8 s 418 "Jag besvär eder, I Jerusalems döttrar, om I finnen min vän, så sägen – ja, vad skolen I säga honom? Att jag är sjuk av kärlek!"